



Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Remissio Reorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

sententialia, tunc subditi tenentur obedire, & qui contradicerent, incurrunt pœnas, & censuras ab illo contra eos inflictas, Nav. loc. cit. com. 3. n. 36. & ratio est, quia hoc non est innovare, sed reducere rem in pristinum statum,

REGULARES.

Primò, Regularium Prælati non possunt cognoscere de hæresi suorum regularium, quia hoc per longissimam temporis consuetudinem est reservatum Episcopis, & Inquisitoribus, Navar. conf. 1. num. 5. de heret.

Secundò, Prælatus regularium non potest cognoscere de crimine, depositione digno, patrato à suo subdito, putà homicidio de jure communi, nisi aliter per privilegium habeat, Nav. conf. 6. de for. comp. & in c. non dicatis, n. 63. & pro crimine falsæ monetæ vidi Neapoli castigari Regulares ab Archiepiscopo, & pro adulterio Beneventi ab Archiepisc. quia sunt delicta depositione digna, cap. at si clerici, §. ab adulterio, de jud. ratio est, quia prælati religiosorum habent potestatem castigandi suos subditos, solum in concernentibus eorum regulas de jure communi de speciali solum, quæ non sunt depositione digna, Nav. loc. cit. n. 1. & 7.

Tertiò, Regularis ejectus ab ordine, seu religione, tenetur se præsentare Ordinario, quia ex tunc subjacet Episcopo cum habitu clericali, per Doct. in c. si. de reg. Nav. conf. 76. & 79. de reg. sed non manet tutus in conscientia, si ad monasterium rediens per seipsum non

steterit, quominus iterum recipiatur, quia debet iterum tentare, ut recipiatur, vide in addit. dicti conf. Navar.

Quartò, Canonicus regularis potest habere beneficium curatum sæculare, sine speciali dispensatione, sed cautius, si accedat dispensatio Episcopi, Abb. in c. quod Dei, de stat. monach. decis. Rot. 5. de jur. patr. in novis, Nav. conf. 11. n. 2. de statu monach. & dixi superius, in ver. beneficium, §. 1. ver. 5.

Quintò, Regulares possunt reformari ab Ordinario, ut eant bini, facit, quia monachus non debet stare, nec incedere solus, capit. 2. de stat. monach. Clem. ne in agro, §. ad hæc, eod. titul. Imola in capit. si. de cleric. agrot. Rebuff. de Vicar. Episcop. num. 31.

Sextò, Regularibus prohibitum est appellare, Sotus lib. 5. q. 9. art. 3. de just. & jure, Cov. pract. q. 6. 23. num. 7. ver. 8.

Septimò, Regularium Prælati quomodo sunt eligendi? Responderetur, quòd per vota secreta, aliàs nulla esset electio, tametsi omnia alia adimpleta sunt, ita Gem. in capit. cum expediatur, ver. sed pone, quòd canonici, de elect. libro 6. & vidi in 1. par. ver. Abbatissa, §. 6.

REMISSIO REORUM.

Primò, si quis delinquit in territorio alieno, & judex illius eum puniat ratione delicti, an possit eundem punire judex territorii originis, ratione originis?

Responderetur, quòd non, ita Affl. in

in *const. patiarum*, num: 66, in octava fallent.

Secundò, an in crimine hæresis de-
tur remissio? Respondetur ex *Cov.*
pract. q. c. 11, n. 12, circa ultimum, quòd
sic, quando petitur remissio à iudice
delicti, vel originis, gl. in *c. ut commissi*,
de hæret. lib: 6.

REGULÆ CANCELLARIÆ.

Dubitari solet, quando incipiant
obligare Regulæ Cancellariæ,
verbi gratia, mortuo Papa, dicit com-
munis sententia plurimorum Docto-
rum. Regulas Cancellariæ spirare, et
tunc reservationes, quousque suc-
cessor faciet alias regulas. Dubitatur,
inquam. Creatur prima die Martii, de-
inde die decima tacit regulas, postmo-
dum die quintadecima eas publicat, à
quo die incipit incurere reservatio?
Respondetur, quòd incipit in causa ca-
nonicatus, & præbendæ, & *Gem. conf:*
92, col: 2, dicit, quòd à die publicatio-
nis, *Aneas verò tract. de reser. 4, p. princ:*
esset: 21, dicit, quòd à die editionis, &
citatur *Gl. in proem. reg:* tamen ego cen-
seo cum *Gem:* ratio est vulgatissima,
legem incipere obligare à die promul-
gationis, quæ est causa formalis legis
sancitæ, *Sot. l. 1, q. 1, ar: 4, de iust. & iur:*
D. Th. q. 99, & habetur in c. 1, & ibi gl.
in ver: publicè, de postul. præl: & Gom: q:
2, in ver: Cancell: f. 8, col: 2, Sylve. in ver:
lex. §. 6. Rom: sing: 286. Foller. in Addit:
ad Maran: 4, p. dist: 4, num: 61. & ipsemet
Aneas loc: cit: concordando, dicit,
quòd quoad penam non ligant, nisi

post publicationem, quoad collatio-
nem à die editionis: ego verò quoad
utrumque à die promulgationis, bene-
verum est, quòd sufficit publicatio fa-
cta Romæ, & nota hunc casum pro pra-
ctica quotidiana, quia potest accidere
vacatio alicujus beneficii à die obitus
Papæ usque ad promulgationem regu-
larum, & de eo poterit Episcopus di-
sponere, quia tunc non currit alterna-
tiva, nec reservatio, prout inferius a-
bundantius, in *ver. reservatio, c. in istis, §.*
leges, 4, distinct.

RESIDENTIA.

Primò, quòd aliquod beneficium
requirat residentiam, quando tem-
pore potest præscribi?

Respondetur, pro spatio quadragin-
ta annorum.

Secundò, de residentia Episcopo-
rum, licet dictum sit sup. quorum cau-
sa ad Metropolitanum, & ad Nuntium
Apostolicum spectat: est etiam notan-
dum, quod dicit *Azo. in Sum. l. 7, de E-*
pif. & cler. rub. 6. quod Episcopi quando
recedunt à suis Ecclesiis debent habe-
re literas suorum Metropolitanorum,
vel Patriarcharum, vel Imperatoris,
quod vix hodie observat, & annuit
Sac. Conc. Trid. sess. 6, ca. 1, de resor. &
sess. 23, cap. 2, de resor.

Tertio, absentia causa quam sine
potissimè, vide *Azo. in Sum. lib. 2, Codi-*
cis, rub. 49. & licet loquatur de militi-
bus, tamen valet argumentum ad
militiam ecclesiasticam, prout pa-
tet *vulgatis*, facit pro *Conc. Trid.*
sess.